

Nilgün Ablamın Ayva Lekesi

– çitlembik · 11 Mayıs 2026

NİLGÜN ABLAMIN AYVA LEKESİ

“Hierapolis’in tarihi katman katmandır,” diyordu sevgili rehberimiz. “Bir taşın altından Roma çıkar, onun altından Helenistik dönem, bazen de deprem izleri...”

Gerçekten de kent, sıcak su kaynaklarının çevresinde doğmuş koca bir uygarlık sahnesi gibiydi.

Biz ise Nilgün ablamın termosunda demlediği buram buram çayı ince belli cam bardaklarımızdan yudumlayarak geziyorduk orayı. Antik taşların arasında yükselen çay buharı tuhaf bir şekilde bugünü ve geçmişi aynı havada buluşturuyordu.

Bir süre sonra kendimizi kentin en görkemli yapılarından biri olan o dev tiyatronun basamaklarında bulduk. Yaklaşık 12 bin kişilik bu yapı, bugün bile aşağı doğru baktığınızda taşların arasından eski kalabalığın uğultusunu duyuracakmış hissi veriyordu. İnsan gözlerini biraz kısmaya görsün; sanki beyaz giysili insanlar yavaş yavaş yerlerine oturuyor, satıcılar bağıyor, uzaktan bir flüt sesi yükseliyordu.

“Haydi şimdi küçük bir deney yapacağız,” dedi tatlı rehberimiz.

Ellerimizi önce çekinerek, sonra gittikçe hızlanan bir heyecanla çırpmaya başladık. Ve o ses... Taş duvarlardan dönüp tekrar kulaklarımıza ulaştığında hepimizin yüzünde aynı şaşkınlık belirdi. Yüzyıllar

önceki mimarinin hâlâ ses taşıyor oluşu insanı garip şekilde etkiliyordu.

O sırada Nilgün ablam tiyatronun taş basamaklarında anlatıp duruyordu... Ama onu dinlerken yılların öğretmeni gibi değil de sanki yeniden Denizli Eğitim Fakültesi'nde okuyan genç bir öğrenciye dönüşmüş gibiydi. Gözlerinin içindeki canlılık değişmişti. İnsan bazen yıllar sonra bile bir şehre değil, kendi gençliğine gidiyormuş meğer.

Bir ara çay bardağını tutarken bileğine yakın o koyu leke yine gözüme ilişti. Çocukluğumdan beri bilirim onu. Teyzem, Nilgün ablaya hamileyken ayva yiyormuş da bir parçası elinin üstüne düşmüş. Halk arasında "annenin eli değmiş" derler ya... İşte tam öyle bir leke. Ayva zamanı geldiğinde koyulaşır, üstündeki ince tüyler belirginleşirdi hatta. Biz çocukken yarı hayret yarı korkuyla bakardık oraya.

Anadolu'da bazı hikâyeler doktor raporuyla değil, mutfak masalarında büyür zaten.

Hierapolis'in taşlarında geçmiş çağların izlerini ararken, insan bazen kendi ailesinin küçük efsanelerine de rastlıyordu.

9 Mayıs 2026

H. Çiğdem Deniz